

FILMSTÓNLEIKUR Í HÁSÆTI FRÁ LYON

Fyri summar filmsleikstjórar er tónleikurin ofta eins týðningarmikil sum myndirnar ella sjálvur dialogurin í einum filmi. Flestu Quentin Tarantino-viðhaldsfólk halda nokk, at uttan eyðkenda sangin í Reservoir Dogs, »Stuck in the Middle« ella »Misirlou« í Pulp Fiction, høvdu hesir filmar ikki havt hetta heilt serliga, ið sermerkir teir

SIGURJÓN EINARSON

Tá Quinten Tarantino skal finna fram til ein serligan karakterleiklut í einum av sínum filmum, leitar hann ofta gjøgnum sítt stóra tónleikasavn fyri at finna fram til røttu persónligheitina ella rætta huglagið. Tessvegna hevur hann m.a. brúkt sangin »Misirlou« hjá konginum av brimfjøl-gittaranum, Dick Dale, tá Pulp Fiction byrjar. Tað situr eitt par í einari amerikanskari matstovu, har tey tosa saman sum vanligir borgarar. Men bráðliga eru tveir revolverar á borðinum og bumm, so fer tónleikurin ígongd! »Misirlou« er ein sterkur sangur, fullur av orku, ið riggar ótrúliga væl sum byrjan uppá ein film. Kanska besta byrjan í einum filmi nakrantíð?

Áðrenn Elvis

Tað var hendan kenslan, ið eg fekk – at eg bráðliga var í einum filmi hjá Quentin Tarantino, eftir at hava hoyrt tónleikin hjá gøtumanninum, Lyon Hansen, ið fyrr í summar lat sína útgávu út, sum ber heitið, Lyon. Fyri mær er hendan tónleikaútgávan, við 11 sangum, eins og ein filmur. Hetta hoyra vit í fyrsta sanginum, »Miss Death«, á 57 sekund, har tankarnir verða førdir til byrjanina av einum ella øðrum filmi, og vit síggja eitt myrkt og dapurt landslag, meðan sangurin um deyðan, ið her er ílatin í kvinnuskapilsí, ljómar í bakgrundini. Í sanginum hoyra vit um tann einlaga hermanning, ið veit, at deyðin hevur sett honum stevnu: »Miss Death, I salute your beauty...tonight you 'll be my wife!« Og so er pallurin settur! Ein sera rámandi og álvarsamur sangur frá Lyoni, ið minnir um upptøkur frá sendirøðini í Kringvarpi Føroya, Áðrenn Elvis, sum Meinhard Jensen stílaði fyri á sinni. Røddin hjá Lyon Hansen er her eins og hjá einum afro-amerikanskum manni í einum av amerikansku suðurstatunum, ið syngur um neyð og vesaldóm. Hetta er beint á og rátt!

Um ein nú heldur, at restin av útgávuni fer at ljóða eins dapurt og rátt, so fer ein skeivur, tí í næstu sanginum er tónin skiftur, hóast evnið enn er tungt. Tónalagið í »Blood« er lætt og argandi, meðan teksturin ber brá um nakað heilt annað. Klaverið spælir nakrar fáar og monotonar tónar, ið undirbyggir tað argandi

Ummæli

»So kemur tað, ið vit øll hava bíðað eftir; spenningsløturnar í fil...tónleikaútgávuni! Frá 'In Your World', eri eg í einum Tarantino filmi. Her kemur brimfjøl-rokkurin við serliga gittarljóðinum veruliga til sín rætt«

í sanginum. Í lagnum »Sister« og »Glowing in the Dark«, er klaverið skift út við klassiska gittaran, men her er sermerkta røddin hjá Lyon aftur er í háseti.

Og mín sann um ein sigoyndarsangur ikki eisini sníkir seg framat á útgávuni. Veit ikki, um Lyon við vilja argar meg sum áhoyrara, men soleiðis følist tað við lagnum »A Ship«. Eg lurti tó við einum skeivum smíli.

Tarantino-tónleikur

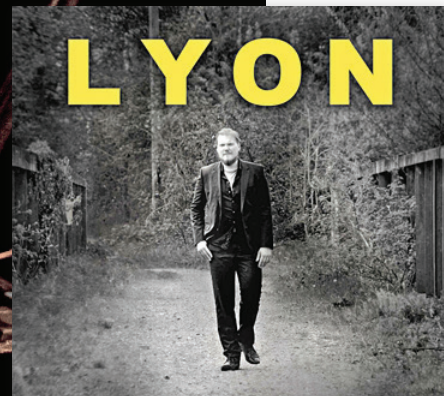
Men so kemur tað, ið vit øll hava bíðað eftir; spenningsløturnar í fil...tónleikaútgávuni! Frá skering seks, »In Your World«, og úteftir eri eg í einum Tarantino filmi. Her kemur brimfjøl-rokkurin við serliga gittarljóðinum veruliga til sín rætt. Sjálvt Dick Dale hevði viðurkent hetta, um hann fekk møguleika at hoyra henda partin – besta partin – av útgávuni hjá unga gøtumanninum. Í »Muddy Stream« eri eg íholt við at fáa eitt jarnbreytarfar av sporunum, meðan eg í sanginum, »Ode to War«, eri í meksikanskari naggatódni við størsta illmennni í filminum. Gittarin hjá Lyon stýrir myndatólinum og røddin lýsir spentu støðuna. Ver ikki fyri! »The Highlands« boðar okkum frá, at nú er útgávan við at enda, men har er tó ein óvæntað gongd í endanum av sanginum.

Tað er eitt lánt tónleikaverk í útgávuni, »Sarabande«, ið er eitt klassiskt stykkið eftir Händel, sum m.a. leikstjórin, Stanley Kubrick, nýtti í sínum meistaraverkið, Barry Lyndon. Her hevur Lyon Hansen gjørt eina framúr góða tulking av klassiska stykkinum, sum eg gjarna sá í onkrum filmi ella sjónvarpsrøð.

Seinasta lagið, »Sleep«, har klaverið kemur inn aftur, er ein einkenniligur sangur, ið verður nýttur, tá rullutekstirnir koma á skíggjan í endanum av einum filmi, so vita tit tað!

Tá tað kemur til at skilja, hvat fyri møguleikar ein sangur hevur fyri ein film, hevur Tarantino langtíðani prógvað, at hann veit hvat hann ger. Spyrt tú meg, um Lyon Hansen veit av, hvat hann ger, so freistist eg til at siga ja!

Lyon fær fyra stjørnur út av fimm.

MYND: LYDIA HANSEN